

Жалба, подадена на 9 ноември 2021 г. от Eos Products Sàrl срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 8 септември 2021 г. по дело T-489/20, Eos Products Sàrl/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

(Дело C-672/21 P)

(2022/C 222/12)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Eos Products Sàrl (представител: S. Stolzenburg-Wiemer, Rechtsanwältin)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

С определение от 4 февруари 2022 г. Съдът на Европейския съюз (състав по допускане на обжалване) отхвърля жалбата и определя, че жалбоподателят понася направените от него съдебни разноски.

Преюдициално запитване от Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (Хърватия), постъпило на 30 ноември 2021 г. — UDRUGA KHL MEDVEŠČAK ZAGREB

(Дело C-727/21)

(2022/C 222/13)

Език на производството: хърватски

Запитваща юрисдикция

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Страни в главното производство

Жалбоподател: UDRUGA KHL MEDVEŠČAK ZAGREB

Преюдициални въпроси

- 1) В съответствие ли е с член 19, параграф 1 ДЕС и член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз правилото, съдържащо се във втората част на първото изречение и във второто изречение на член 177, параграф 3 от Sudski poslovnik (Правилник за дейността на съдилищата, Narodne novine, br. 37/14, 49/14, 8/15, 35/15, 123/15, 45/16, 29/17, 33/17, 34/17, 57/17, 101/18, 119/18, 81/19, 128/19, 39/20 и 47/20), което предвижда, че: „[д]елото пред второинстанционния съд се счита за приключено на датата на изпращане на решението от кабинета на съдията след връщането на делото от службата за регистрация. Службата за регистрация е длъжна да върне преписката по делото в кабинета на съдията във възможно най-кратък срок, считано от датата на получаването ѝ. След това решението се изпраща в допълнителен осемдневен срок“?
- 2) В съответствие ли е с член 19, параграф 1 ДЕС и член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз разпоредбата на член 40, параграф 2 от Zakon o sudovima (Закона за организацията на съдебната власт), която предвижда, че „[п]равната концепция, приета от събраниято на всички съдии или от съдиите от дадено отделение на Vrhovni sud Republike Hrvatske (Върховен съд, Република Хърватия), на Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (Апелативен търговски съд, Република Хърватия), на Visoki upravni sud Republike Hrvatske (Апелативен административен съд, Република Хърватия), на Visoki kazneni sud Republike Hrvatske (Апелативен наказателен съд, Република Хърватия), на Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske (Апелативен административно-наказателен съд, Република Хърватия) и на събраниято на съдиите от отделение на Županijski sud (окръжен съд, Република Хърватия), е задължителна за всички състави или съдии от това отделение или съд, заседаващи като втора инстанция“?